LEZEN ONTVANGEN DIT BLAD GRATIS • LOSSE NUMMERS 10 CENT

WERKEND NEDERLAND

ORGAAN VAN DE EENHEIDSVAKCENTRALE

Verantwoordelijk redacteur: J. VAN TIJN
Redacteuren: H. J. Bartels, A. C. Koenen.
Red. en Admin. Hemonylaan 27 Amsterdam Zuid Tel. 21958-90976

2e Jaargang No. 33 | WEEKBLAD | 26 November 1945

Nederlandse arbeidersklasse in gevaar!

S.O.S.

Terug naar het moeras van vóór 1940?

BIJNA wekelijks wordt in ons orgaan een overzicht gegeven van de stakingsgolf, welke over bijna de gehele wereld spoelt, al of niet voorzien van commentaar. Ook ons land, hoe kan het anders, merkt de deining, ontstaan door deze golfslag. We herinneren ons zeer zeker nog de Rotterdamse havenstaking, het conflict in IJmuiden, de dreigende staking bij de baggerwerken op Walcheren, het Draka conflict, de moeilijkheden der Rietbewerkers te Noordwolde, de Hilversumse wevers en tenslotte de troebelen, ontstaan bij de D.U.W., welke hun oorzaak vinden in het pogen van de reactie om de D.U.W-arbeiders weer terug te dringen naar het werkverschaffingspeil van vóór de oorlog, naar de tijd, waarin ons land 400.000 werklozen telde. Wij zijn er ons van bewust, hiermede niet alle conflicten op het gebied van de arbeid aan de orde te hebben gesteld. Wij weten, dat de openlijke conflicten niets anders zijn dan uitlaatkleppen om de vertollige spanningen te kunnen spuien.

Onder de oppervlakte hoopt zich de conflictstof echter van dag tot dag op, in de eerste plaats daar, waar het economische leven weer op gang begint te komen.

Wat is de oorzaak?

Op 5 Mei werd ons gehele land bevrijd van de Nazi-tirannie. 5 jaren lang hebben we bloot gestaan aan de verschrikkelijkste terreur, hebben we als het werkende deel van ons volk zware offers moeten brengen. Deze offers werden gebracht in de veronderstelling, dat, waar we een belangrijk aandeel leverden in de overwinning op het fascisme, in dezelfde mate de vruchten dier overwinning onverkort in de handen zouden worden gelegd van de Nederlandse arbeidersklasse. Wanneer we spreken van vruchten der overwinning, wil zulks in de eerste plaats niet zeggen de materiële vruchten.

Wij zijn ervan doordrongen, dat ons land beroofd is van zijn grondstoffen, haveninstallaties en fabrieksinstallaties. We weten, dat vruchtbare landouwen aan het zeewater zijn prijsgegeven, onze steden met de grond gelijk zijn gemaakt. We weten, dat dit de erfenis is van het fascisme. Het enige, wat we hebben overgehouden, zij het ook zwaar gehavend, is onze arbeidskracht. De arbeid zal het fundament moeten zijn van een waarlijk herrezen Nederland.

Democratische rechten!

Daar de werkende bevolking het grootste aandeel heeft gehad in de strijd tegen het fascisme — voor de democratie en nu hun krachten moeten geven voor de opbouw, is het alleszins begrijpelijk, dat ze dit alleen kunnen doen, wanneer ze onverkort in het bezit worden gesteld van datgene, waarvoor ze vijf jaar lang hun leven hebben veil gehad, *n.l. hun democratische rechten*. Deze bestaan niet alleen uit het feit, dat er weer vrijheid van drukpers en vergadering is komen ook niet tot uitdrukking, door dat er weer ongestraft naar de Engelse zender geluisterd kan worden, noch door de omstandigheid weer veilig over straat te kunnen gaan, zonder razzia's te worden overvallen. Onder democratische rechten menen we *meer* te moeten verstaan. Menen we te moeten verstaan in die zin van: dat er rekening wordt gehouden met de wil van ons volk, niet alleen door op snelle verkiezingen aan te dringen, hoe belangrijk ook, maar vooral op het terrein van de arbeid. De arbeiders zelf, zijnde de belangrijkste krachten voor de opbouw van ons land, moeten hun stem kunnen laten horen overal waar hun belangen worden besproken. En niet alleen hun stem laten *horen* er zal naar geluisterd en gehandeld dienen te worden. Te lang zijn we reeds onmondig geweest. Vijf jaar lang werden er over ons, zonder ons en ten nadele van ons beslissingen genomen.

Waar blijft het medebeslissingsrecht?

En nu? Weer kennen we allerlei instituten, stichtingen en colléges, in het leven geroepen door een regering, welke evenmin tot stand is gekomen door de volkswil als genoemde instellingen. De Stichting van de Arbeid kwam na de bevrijding uit de lucht vallen, zonder dat één arbeider er iets in te zeggen heeft. Het College van Rijksbemiddelaars doet ons denken aan de dictatuur, waartegen we vijf jaar gevochten hebben. Lonen en arbeidsvoorwaarden worden vastgesteld zonder rekening te houden met de mening van de arbeiders zelf. De bemoeiing van de „Stichting van de Arbeid" kan men moeilijk als zodanig zien, daar deze stichting tot stand is gekomen zonder dat er één arbeider in gekend is. Daarom is zij tot een ending geworden en verzet de Nederlandse arbeidersklasse zich tegen elke maatregel, welke zonder haar medewerking tot stand is gekomen. Het invoeren van accoordlonen bij de D.U.W., de regelingen der arbeidsverhoudingen bij de Wederopbouw der verwoeste gebieden, alsmede talrijke andere maatregelen, genomen, zonder dat de betrokken werknemers hierin medebeslissingsrecht hebben en de hieruit voortvloeiende acties, getuigen, dat de oorzaak van de onrust op het terrein van de arbeid gezocht moet worden in het onthouden aan de Nederlandse arbeidersklasse van de vruchten der overwinning op het fascisme, n.l. de werkelijke democratie. Een democratie, welke waarborgt, dat in de eerste plaats de werkende bevolking erkend wordt bij de regeling van arbeidsvoorwaarden.

Erkenning, voorwaarde voor opbouw.

Wanneer we hierboven spraken van erkenning der Nederlandse arbeidersklasse, wil zulks meer zeggen dan het doen zitting nemen in een Stichting van de Arbeid. Het gaat hierbij niet om een papieren erkenning! Er dient meer te gebeuren! De vertrouwensmannen der D.U.W. werken, gekozen op de objecten door de arbeiders zijn de aangewezen instantie om medezeggenschap te verkrijgen bij het terugzetten in wachtgeldregeling of ontslag wegens „sabotage" of luiheid. De bouwvakarbeiders, werkzaam in de verwoeste gebieden moeten gehoord worden, alvorens een Ministerie van Sociale Zaken tot ingrijpende maatregelen overgaat. Alweer kan het advies van een Stichting van de Arbeid als zodanig niet gezien worden, daar de hierin zitting hebbende z.g. werkende organisaties het vertrouwen der arbeiders missen. De stem van de tienduizenden, die zich in de E.V.C. hebben georganiseerd wordt niet gehoord, omdat deze E.V.C. zich niet aan de „spelregels" kan houden, welke éénzijdig zijn; zich niet aan spelregels *kan houden*, welke zeggen, dat het gehele arbeids-proces van bovenaf gedicteerd zal worden. Hieraan dient een einde te komen in het belang van de wederopbouw. De regering laadt een zware schuld op zich, wanneer ze op de ingeslagen weg voortgaat.

Aan het geduld der werkers komt een eind!!

B. BLOKZIJL

Onze Landelijke Conferentie

van 27-28 en 29 December

27, 28 en 29 December vindt onze Landelijke Conferentie plaats. Het ligt niet in de lijn van dit artikel om te wijzen op de belangrijkheid van deze Conferentie. Daar zal nog genoeg gelegenheid voor worden geboden, om daarover te schrijven.

Wij willen hier slechts in kort bestek wijzen op de plicht, die op ons rust, op ons Amsterdammers, de gastheren, om deze Conferentie te doen slagen in al haar geledingen.

De inhoud van deze Conferentie, die zal 100% zijn. Daaraan twijfelen we niet. Daarvoor staan ons de werkers uit het land, de afgevaardigden, borg. Maar er is nog zoiets als de omlijsting, die in verhouding even belangrijk is. Drie volle dagen zullen de gasten uit het land bij ons vertoeven.

Drie avonden zullen zij zoek brengen in de hoofdstad.

Wij zullen er voor moeten zorgen, dat ook deze avonden onvergetelijk blijven voor onze gasten.

En wij, Amsterdammers, wij hebben de naam van gastvrij te zijn. Laten we dat ook in de practijk tonen.

In de eerste plaats moeten wij dan beginnen om onze deuren open te zetten voor ongeveer 450 vrienden van buiten.

Wij moeten dus 450 adressen hebben, waarvan wij ZEKER zijn, dat wij ze kunnen benutten voor nachtlogies plus ontbijt.

Dat moet mogelijk zijn. Wij tellen ruim 42.000 leden in de hoofdstad. Daaronder zijn zeker wel 450 adressen te vinden.

De voorbereiding voor deze Conferentie vraagt veel werk, buiten de huisvesting om. Wij vragen dus dringend, om aan den secretaris van de Huisvestingscommissie, onze vriend C. A. Molleman, TEN SPOEDIGSTE de beschikbare adressen toe te zenden. Adres is: C. A. Molleman, secr. Huisvestingscommissie, Hemonylaan 27. Op de enveloppe eveneens vermelden in linkerbovenhoek: HUISVESTING LANDELIJKE CONFERENTIE. Wij verwachten van onze Amsterdamse leden een stroom van adressen!

Maar wacht niet te lang! Wij moeten die adressen tijdig in ons bezit hebben

Den afgevaardigden naar de Conferentie wachten nog enige verrassingen! Wij kunnen nog niet verklappen welke!

Wij delen slechts mede, dat aan de voorbereiding van deze Conferentie ook een culturele commissie medewerkt.

Allen aan de slag voor het welslagen van deze buitengewoon belangrijke Conferentie!

Wij weten het, het is een moeilijke tijd. Het is in December hartje winter. Een reden te meer, om het onze gasten dan zo behaaglijk mogelijk te maken. Dat wij de volgende dagen dus overstroomd mogen worden met adressen! Logies, logies, logies: een eerste voorwaarde tot het welslagen van onze Landelijke Conferentie van 27, 28 en 29 December.

J. v. T.

Gecombineerde Besturenvergadering E.V.C.-Beverwijkse Besturenbond

MOTIE

De plaatselijke besturen der Eenheidsvakcentrale en Beverwijkse Bestuurdersbond in gecombineerde vergadering bijeen op 7 November 1945 in gebouw Adrichem te Beverwijk,

Besprekende de dringende noodzakelijkheid van een zo groot mogelijke eenheid der arbeiders in het belang der arbeiders zelve,

Zijn van mening, dat het een stap in de goede richting zou zijn, indien de E.V.C. en het N.V.V. samen één grote organisatie zouden formeren.

Stellen vast, dat dit ook de wens is der leden aangesloten bij de E.V.C. en N.V.V.

Besluiten bij de landelijke besturen aan te dringen, die stappen te doen welke nodig zijn (o.m. een landelijk congres) om op korte termijn tot die éénheid te komen.

Verzoeken hun landelijke besturen op de hoogte gehouden te worden van de stand van zaken in deze.

Besluiten verder deze motie te publiceren in de pers en verzoeken eventuele adheasie betuigingen door andere afdelingen zowel aan de landelijke besturen als aan één van onderstaande adressen te willen zenden.

Gaan over tot de orde van de dag.

Voor de E.V.C.:
A. WALET, secretaris,
Patersweg 35, Beverwijk.

Voor de Beverwijkse Bestuurdersbond:
PAUL RIJKEN, secretaris,
Stumphiusstraat 24, Beverwijk.

E.V.C. en de dagbladpers

De Nederlandse Vakbeweging staat momenteel in het middelpunt der belangstelling van de Nederlandse arbeidersklasse. Er gaat geen dag voorbij of in de Nederlandse dagbladpers kan men artikelen lezen, waarin het vraagstuk der vakbeweging aan de orde gesteld wordt.

De ene krant doet het in positieve zin, de andere in negatieve. De redactie van „Werkend Nederland" verklaart hiermede in naam van de voorlopige Landelijke Leiding met nadruk, dat dit geschrijf geheel voor rekening komt van de desbetreffende dagbladen.

De Eenheidsvakcentrale is een volkomen zelfstandige organisatie, welke autonoom haar eigen Vakbondspolitiek bepaalt.

Het is ondoenlijk om te polemiseren tegen al hetgeen in de pers tegen ons wordt geschreven. Wij zouden er onze hele krant en wel elke week aan moeten wijden en er zijn werkelijk wel belangrijker zaken om over te schrijven.

Van nu af aan, zullen wij alleen in de meest uitzonderlijke gevallen met de pers van gedachten wisselen.

Het conflict bij de Fries-Groningse Suikerfabriek

De reactie probeert aan te vallen

Op Zaterdag 3 November j.l. ging het losse personeel van de Fries-Groningse Beetwortelsuikerfabriek in staking.

Alvorens nu het perscommuniqué, door de E.V.C. over dit conflict uitgegeven, af te drukken, geven we hier eerst een „bloemlezing" uit de „Vrije Pers"(?), waaruit moge blijken, dat met de pers-„zuivering" wellicht veel is weggezuiverd, echter de vooroorlogse inktkoelies schijnen aan de zuivering te zijn ontsnapt.

HIER KOMT DE MODDER:

„Oost Brabant": „De E.V.C. heeft er weer een vinger in".
„Trouw": E.V.C. stookt zonder resultaat". „Het stemt droevig dat een stel raddraaiers kans gezien heeft de Nederlandse voedselvoorziening opnieuw te benadelen".

„Het Vrije Volk" (Groningen): „Het masker af". „Op de achtergrond van het conflict staat de eenheidsvakbeweging. Niet openlijk maar bedekt. Het gaat om het verwekken van onrust, om daaruit politieke munt te slaan". Onrust zaaien, de productie lamleggen, ziet daar het doel. (In deze stijl is een gehele kolom volgespoten. (Red. W.N.).

„Prov. Noord-Brabants Dagblad": „Allereerst is daar de „staking om de staking", de staking die het logisch gevolg is van de arbeidsschuwheid". „Het is de staking voor zo groot mogelijk salaris en zo min mogelijk arbeid".

„Nieuwe Haagse Courant": „Dat de bevolking van Groningen de onzuivere bedoelingen der Eenheids Vakbeweging onmiddellijk dóór had en zich voor de 250 contractbrekers terstond 1400 vrijwilligers meldden, waaronder ook een aantal intellectuelen, scholieren van de M.T.S. enz.

„Parool" (Utrecht): „Suiker gaat verloren door staking der E.V.C."

„Uitkijkpost" (Heiloo): „De E.V.C. staakt en het interesseert haar niet of het hele volk daardoor gedupeerd wordt."

Dit is slechts een zeer kleine greep, lezer, uit een stortvloed van krantenknipsels uit bladen, welke in alle mogelijke plaatsen en gehuchten in het land verschijnen. Een algemene aanval dus en klaarblijkelijk goed georganiseerd.
Laat ons nu eens zien wat de E.V.C. afd. Groningen in de door haar uitgegeven perscommuniqué's van deze kwestie zegt:

PERSCOMMUNIQUE

„De mededelingen aan de pers gedaan door de directie der Friesch-Gron. Beetwortel-suikerfabriek maken het ons noodzakelijk een juist beeld te geven van de werkelijke gang van zaken.
Bij de arbeiders van de suikerfabriek bestonden vele grieven. De arbeiders waren aangenomen voor een bepaald uurloon, zoals dat bij elke campagne tot nu toe het geval was. Dit uurloon stond vermeld op oproepingskaart van het Gewestelijk Arbeidsbureau.
Men had er op gerekend, dat boven dit uurloon de gebruikelijke premie zou worden betaald. Verder bleek, dat zelfs de lonen, die op de oproepingskaarten vermeld stonden, niet werden uitbetaald. Ook bleek, dat er oproepingskaarten waren verzonden, waarop in het geheel geen uurloon voorkwam.
De directie stond aanvakelijk niet afwijzend tegenover het oplossen van deze grieven; zij deed toezeggingen aan de arbeiders, die echter later niet werden nagekomen.
De arbeiders steiden hun eisen en gaven de directie gelegenheid hierover te beraadslagen tot Dinsdag 6 November 's middags 12 uur. Hiermede ging de directie accoord, doch Zaterdagavond kwam de directie plotseling met de mededeling, dat niet kon worden onderhandeld, er konden geen loonsverhogingen worden gegeven. Degene, die met de bestaande lonen niet tevreden was, kon naar huis gaan. Door dit ontactisch optreden van de bedrijfsleiding legden alle arbeiders het werk neer met uitzondering van het vaste personeel.
Het gevolg hiervan was, dat het nog in de installatie aanwezige suikersap moest worden afgevoerd en verloren ging.
O.i. ware het juister geweest, dat er wel overleg met personeel was gepleegd. Ofschoon er geen enkele wanordelijkheid plaats vond, verschenen tot grote verbazing van de arbeiders gezagstroepen ten tonele, die met vertoon van wapenen optraden.
Alles wijst er op, dat de waarde van het prestige van de bedrijfsleiding hoger werd geacht, dan het wegvloeien van duizenden kilo's kostbaar voedsel. Uitsluitend de bedrijfsleiding en haar adviseurs zijn verantwoordelijk voor het gebeurde.
De arbeiders wendden zich tot de E.V.C. toen het conflict in dit stadium verkeerde, toen de staking dus een feit was. Zondag verzocht men een der E.V.C.-bestuurders zich met het conflict te bemoeien. Maandagochtend werden pogingen in het werk gesteld om tot een snelle beëindiging van de staking te komen. Deze strandden op de onwil der directie om met de E.V.C. te onderhandelen. De Rijksbemiddelaar was niet te bereiken, zodat ook in deze richting alle pogingen faalden.
Het bestuur der E.V.C. stelt er prijs op te verklaren, dat ook zij stakingen ongewenst acht. Zij wil alles in het werk stellen deze staking snel te beëindigen. Indien ook de directie en haar adviseurs eenzelfde mening huldigen, kan dit conflict elk ogenblik worden bijgelegd.
Op een zeer druk bezochte stakersvergadering op Maandagavond 6 Nov. verzocht men de E.V.C. met algemene stemmen de leiding op zich te nemen. Het gegoochel met looncijfers van de directie geeft geen juist beeld van de verdiensten. Het is een feit, dat de arbeiders, die de campagne ingingen in de hoop voor hun gezin een extraatje te verdienen, teleurgesteld werden.

STAKING OPGEHEVEN

In de Woensdagavond gehouden, drukbezochte stakersvergadering is met nagenoeg algemene stemmen op advies van de E.V.C. besloten de staking met ingang van heden op te heffen, ten einde mogelijkheid te scheppen de bestaande grieven aan het College van Rijksbemiddelaars voor te leggen.
Ten opzichte van de stakers zullen door de directie geen rancune-maatregelen worden genomen.
Om elk misverstand uit te sluiten zal met iederen arbeider een arbeidscontract worden afgesloten. Alleen het College van Rijksbemiddelaars zal wijzigingen in deze contracten kunnen aanbrengen.
Verwacht wordt, dat in een binnenkort te houden bijeenkomst van het College van Rijksbemiddelaars na een grondige bespreking van de bestaande grieven, een juiste en aan de arbeiders tegemoetkomende beslissing zal worden genomen.
Indien bovengenoemd College niet wenst te bemiddelen zullen de arbeiders Dinsdag a.s. hun houding opnieuw bepalen.
Verder volgt hier nog de motie welke door de stakers werd aangenomen:

MOTIE

De stakende arbeiders van de Fries Groningse Coöp. Beetwortelsuikerfabriek in grote vergadering bijeen op Maandagavond 6 uur in het café „de Veehandel" te Groningen, protesteren met klem tegen de voorstelling in de plaatselijke pers gegeven door de directie, dat het aan de arbeiders te wijten is, dat er een grote hoeveelheid suikersap is verloren gegaan.
Integendeel is deze ramp veroorzaakt door de houding van de directie, omdat zij de staking heeft uitgelokt en niet de arbeiders, noch de E.V.C.
Verder protesteren de arbeiders tegen het inroepen van de militaire macht, omdat er geen enkele wanordelijkheid is voorgekomen. In ons van het fascisme bevrijde vaderland mogen geen soldaten tegen de arbeiders worden misbruikt.

DE FEITEN:

Concluderende komen we dus tot de volgende feiten:
1. De staking was reeds een feit, toen de E.V.C. erin werd betrokken.
2. De E.V.C. stelde onmiddellijk pogingen in het werk om het conflict te beeindigen.
3. De directie stond aanvankelijk niet afwijzend tegenover de verlangens der arbeiders, maar werd kennelijk beinvloed door inderdaad achter de schermen werkende provocateurs, die hier een prachtige gelegenheid zagen de E.V.C. in discrediet te brengen. De precies op hetzelfde moment losbarstende lastercampagne in dat deel der Nederlandse pers, wat immer openstaat voor alles wat tegen het belang der arbeiders gericht is, is al een zeer duidelijke aanwijzing in deze richting.
4. De inderdaad „duistere machten", die voor dit conflict aansprakelijk zijn, probeerden het op de spits te drijven, door gezagstroepen naar het fabrieksterrein te dirigeren. De arbeiders trapten niet in de val en ook de ingezette gezagstroepen bleken niet veel voor het spelletje te voelen. Dit bleek uit gesprekken, die de arbeiders met hen voerden. Het spreekt vanzelf, dat ongeregeldheden, die uit deze provocatie zouden zijn voortgekomen, op rekening van de E.V.C. zouden gezet worden, met alle gevolgen van dien. Het inzetten van gezagstroepen wordt door bovengenoemde pers-muskieten naarstiglijk verzwegen
5. Een deel der Nederlandse pers leent zich voor de provocatie en leugens der reactie en voor de aanval op de E.V.C. („Het zijn niet de slechtste vruchten, waaraan de wespen knagen", red W.N.).
6. Men probeert bij elk conflict de Nederlandse bevolking tegen hen, die voor rechtvaardige verlangens strijden, op te zetten, door op de heersende nood en schaarste te speculeren. Op deze wijze zouden de werkers, met alles wat de reactie hen wenst voor te zetten, tevreden moeten zijn.
De Nederlandse werkers weten echter van ontberen en offers brengen, voor een rechtvaardige zaak! En zij doorzien de geraffineerde manipulaties der reactie, manipulaties die als een boomerang werken.
De, ondanks alles, doorzettende groei der E.V.C. is hiervan wel het meest overtuigende bewijs.

A.v.R.

EEN NIEUWE REGELING

Zo juist vernemen wij nog, dat het College van Rijksbemiddelaars besloten heeft nog voor het aflopen der suikercampagne, een regeling in het leven te roepen inzake de arbeidsverhoudingen. Hieruit blijkt nog eens ten overvloede, dat het conflict voorkomen had kunnen worden, indien deze regeling eerder was tot stand gebracht en het versterkt het vermoeden, dat bewust op conflicten wordt aangestuurd.

Districtsconferentie „West"

Wij zijn getreden uit het tijdperk van „alleen maar agitatie".

Op Zaterdag 17 November vond te Amsterdam de vervolgconferentie plaats van district West. Deze conferentie was er weer een, die zich kenmerkte door een opmerkelijke openhartigheid van weerszijden, zonder dat echter de kameraadschappelijke geest ook maar een ogenblik verstoord werd, mede dank zij het correcte optreden van den voorzitter, Hennink, die op waarlijk uitnemende wijze deze vergadering leidde.

DE OPENINGSREDE

In zijn openingsrede zeide Hennink o.m.: „Hebben wij in onze vorige samenkomst meer algemene beschouwingen gehouden en allen die het anders wilden dan in het schema aangegeven was, gelegenheid gegeven zich uit te spreken, vandaag zullen we dat alles moeten toetsen aan wat in de tijd, verlopen tussen onze eerste en deze bijeenkomst, als grootste gemene deler uit het geheel der uitgesproken meningen geformuleerd is geworden. Wel steeds is in deze laatste maanden tot uiting gekomen, dat onze Vakbeweging, onze E.V.C., getreden is uit het tijdperk van de alleen maar agitatie naar buiten."

Vervolgens memoreerde spr. de moeilijkheden die de werkers ondervonden hadden bij hun streven naar het organisatorisch vastleggen van de gegroeide eenheid. De Gewestelijke vergaderingen zijn het beste bewijs, dat het ons ernst is, als wij zeggen tot een hechte fundering van ons werk te willen komen. De stichting van de Landelijke Bedrijfsgroepen, waarin reeds zeer behoorlijk tekening begint te komen, is een ander niet minder ernstig bewijs van dat streven.

Spr. critiseerde vervolgens het tot stand gekomen College van Rijksbemiddelaars, waar de stem van de arbeid niet meesprekt.

Aan het slot van zijn betoog sprak spr. zijn voldoening uit over de besprekingen van E.V.C.—N.V.V, al had spr. gaarne gezien, dat de besprekingen een vlotter verloop gehad zouden hebben.
In dit verband haalde spr. de kwestie Beverwijk aan, in welke plaats reeds samenwerking tussen de afdeling van de E.V.C. en de Bestuurdersbond bestaat (ziet de in dit nummer afgedrukte motie).
Spr. eindigde zijn betoog met de volgende woorden:
„Bezield door liefde voor de mensheid, die wij niet in de laatste plaats tot uitdrukking brengen door heel onze kracht te stellen in dienst van dat deel van haar dat nog steeds gedoemd is in loonslavernij te leven, moeten wij ons werk zo verrichten, stuk voor stuk en allen tezamen, dat zij, die na ons ko zullen kunnen getuigen: het was hun toevertrouwd".

GEANIMEERDE DISCUSSIE

Na de voorlezing der notulen en het behandelen van de ingekomen stukken, kwam men aan de behandeling der gewijzigde richtlijnen, waarmee de op de vorige vergadering gekozen amendementen-commissie keurig werk heeft verricht.
Zeer juist merkte Hennink op, dat, waar de verschillende amendementen, welke reeds tijdens de eerste Gewestelijke Conferentie waren ingediend, thans in de gewijzigde richtlijnen waren verwerkt, tal van punten nu zonder meer zouden kunnen worden aangenomen.
Desondanks vond er nog over verschillende punten van de richtlijnen een geanimeerde, discussie plaats.
Punt 1 van de richtlijnen werd zonder verdere discussie aangenomen.
Punt 2: De E.V.C. wil zijn een zelfstandige organisatie, los van enige politieke partij of geestelijke stroming, werd in die zin veranderd, dat inplaats van: „los van" — „onafhankelijk van" gelezen moet worden.
Punt 3 gaf ook geen aanleiding tot noemenswaardige opmerkingen.
Punt 4 werd op voorstel van Den Haag als volgt gewijzigd:
„De organisatie stelt zich ten doel de sociaal-economische belangen van werknemers in Nederland te behartigen enz."
Er stond: „Nederlandse werknemers".
Met bovenstaande verandering is de gelegenheid opengesteld ook voor buitenlandse arbeiders, toe te treden als lid van de E.V.C.
Ook op deze conferentie was punt 11, betreffende de contributieregeling, een zaak waar „zwaar" over geboomd werd. Na langdurige discussie werd aangenomen de contributie te stellen op 15, 25 en 50 cent.
Punt 11a werd aangehouden tot aan het Congres (afdrachten contributie).
De punten 17 tot en met 60 werden na een uiteenzetting over de horizontale en verticale opbouw der E.V.C., door Hennink gezamenlijk behandeld en na een korte discussie door de vergadering goedgekeurd.
Punt 61 handelde over de staking. De voorzitter was van mening, dat dit een te belangrijke zaak was om door 1 gewest een uitspraak daarover te laten doen.
Toch waren er afdelingen, die meenden dat er het een en ander over gezegd moest worden.
Tenslotte werd besloten de principiële kant van de staking in „Werkend Nederland" in discussie te stellen.
Het laatste punt 62 ging over nooit of niet vergaderen op Zondag. Dit artikel wordt nu zo gelezen: „Er zal door enige instantie der E.V.C. op Zondag in principe niet worden vergaderd."
De bestuursverkiezing was een waardig slot van deze conferentie.
Het bestuur ziet er als volgt uit: H. Hennink, Beverwijk, voorz.; J. v. Wijngaarden, Wormerveer, secr.; v. d. Louw, Zaanstreek, penningm.; Versluis, Dordrecht; v. d. Molen, Den Haag; Visser, Haarlemmermeer; Schooneveld, Haarlem; Hellevoort, Utrecht; uit Amersfoort wordt nog een candidaat bekend gemaakt. Later zullen nog uit de verschillende streken bestuursleden worden toegevoegd.
Na een kort slotwoord sloot de voorzitter deze uitstekende conferentie.

J. T.

Glasblazers opgelet!

De glasblazers te Eindhoven, georganiseerd in de E.V.C.-afdeling, zoeken contact met andere glasblazers in Nederland, om gezamenlijk vele belangrijke zaken betreffende hun positie in het economisch leven, te bespreken.
Contact-adres voorlopig:
Amalia van Anholtstraat 31, Eindhoven.

Zo onderwijst men de jeugd

2 Misleidende lessen op „Don Bosco" school

WIJ denken wel eens: „Waar zouden de kranten over moeten schrijven, wanneer de E.V.C. niet bestond?" En wanneer ze dan nog maar objectief over de E.V.C. schreven, dan was het tot daar aan toe! Maar de kolommen staan vol met halve waarheden, verdraaide feiten om niet te spreken van leugens. Bijna geen krant, die fatsoenlijkheidshalve ons opbelt om te vragen hoe een bepaalde kwestie nu eigenlijk in elkaar zit.
De vrije pers fantaseert er maar op los, laat zich eenzijdig inlichten enz. Dat is de na-oorlogse voorlichting, die af en toe niet onderdoet voor de wijze waarop men ons in de oorlog trachtte in te lichten. De vrije pers is geen vrije pers meer! De „eerlijke" verslaggevers moeten hun artikelen verdraaien, zij mogen de waarheid over de E.V.C. niet brengen. De waarheid over de E.V.C. betekent een gevaar voor de reactie. Het volk moet bedrogen worden. Te beginnen bij de jeugd.
Voor ons liggen twee afschriften van lessen, die op een katholieke school, een lyceum aan de Polderweg, de „Don Bosco" school, gegeven worden.
Twee lessen over de vakbeweging voor de katholieke jeugd. Twee lessen, die druipen van onware voorstelling van zaken, die de katholieke jeugd ophitsen tegen de E.V.C. Is er dankbaarder publiek dan de jongens en meisjes op een middelbare school?
De jeugd immers staat strakjes in het volle leven! De jonge mannen en vrouwen kiezen straks hun beroep! Zij gaan zich organiseren! Zij voelen bij intuïtie vaak dat hun organisatie een eenheidsorganisatie moet zijn. Daarin schuilt een gevaar, zeggen de reactionairen. En dus, hetzen maar. Valse voorlichting. Wij laken niet de leraren, die deze lessen moeten geven. De stof wordt hen voorgelegd. Zij zijn de willoze uitvoerders van een gegeven bevel!
Maar wij laken die instantie, die het bevel daartoe geeft.

TWEE LESSEN

De eerste les moet een inleiding betekenen over de vooroorlogse vakbewegingen in Nederland en de taak, het werk dat zij in de oorlog gedaan zouden hebben.
Daarvan zegt de les (punt 2): De opgeheven bonden bleven gedurende de oorlog in het geheim hun werk voortzetten. Contact met de leiders en verschillende leden werd bewaard. De nood der tijden bracht de verschillende centrales nader tot elkaar, ook met werkgeversbonden werd contact gezocht en gevonden.
Punt 3 openbaart het werkelijke doel en streven van het Rooms Katholiek Werklieden Verbond: al vóór de oorlog was door het R.K.W.V. een geweldige propaganda ingezet onder leuze: „Naar de nieuwe gemeenschap" om te komen tot het herstel van de maatschappelijke verhoudingen en te komen tot een corporatieve maatschappij. Deze propaganda werd gevoerd met een beroep op het gezond verstand enz.
Daarna wordt de oprichting van de Stichting van de Arbeid gememoreerd, waarin de drie bonden en de werkgevers elkaar vonden, uitgaande van dezelfde grondbeginselen (o.a. geen klassenstrijd, maar saamhorigheid; medezeggenschap van de arbeid, enz.
De les prijst de Stichting van de Arbeid en zegt van haar dat ze „een belangrijke stap in de goede richting, een nieuwe phase in de ontwikkeling naar de nieuwe gemeenschap is (naar de corporatieve staat dus, op fascistische leest geschoeid. Red. W.N.)
Daarna volgt het bekende liedje van: de communisten hebben de E.V.C. gesticht, de E.V.C. in communistische geest en onder communistische invloed.
De eerste les eindigt met te beweren, dat de E.V.C. een handjevol is tegenover het aantal leden van de andere vakbonden (waarom dan zo'n ophef er van gemaakt? Red. W.N.)

BEWUSTE MISLEIDING

De tweede les loopt over van bewuste misleiding!
Punt 1 zegt:
De E.V.C. in Nederland, zoals zij zich tot heden toe heeft ontwikkeld en nu is, staat kennelijk onder communistische invloed en leiding; zij noemt zich dus ten onrechte neutraal. Dit blijkt uit het volgende:
Enkele feiten: De E.V.C. werd begonnen in Limburg, kort na de bevrijding vooral onder de Limb. mijnwerkers; verreweg het grootste aandeel werd geleverd door „rood"; daarnaast ook enkele katholieken. De initiatiefnemer was de heer v. Exter, een bekend communist, die in Moskou is opgeleid en nu een der kopstukken is der C.P.N. (Comm. Partij Ned.) Deze v. Exter werd ook de eerste voorzitter. Al spoedig echter werd hij door de andere bestuursleden weggewerkt, zonder dat de leden van de bond er in worden gekend. (Dat is communistische democratie).
Punt 3 handelt over stakingen, zoals de katholieke instanties die zien: De staking is overbodig en moreel niet te verantwoorden. De E.V.C. echter gaat staken in de Rotterdamse haven; bij de Draka werd een staking uitgeroepen omdat er N.S.B.-sters werden te werk gesteld. De katholieke leraren vinden dat niet erg. Is dat een reden om te staken? „Morgen", zo staat er letterlijk, „staken ze even makkelijk, omdat de N.S.B.-ers niet te werk worden gesteld!
De IJmuider vissers krijgen een hieuw. Deze mannen, die met gevaar voor hun leven de Nederlanders van vis voorzien, krijgen een trap achterna, omdat ze — meer tabak geëist hebben. Als of dat de ware oorzaak tot de staking is geweest.
Daarna worden E.V.C.'ers en communisten door elkaar gehusseld: „het doel is duidelijk", zo besluit de les, wanorde zaaien, onrust stichten, dwarszitten, vissen in troebel water!
Met recht kunnen wij spreken van „Rood Fascisme".

VERDERFELIJKE METHODE

Ziedaar de methode van de katholieke voorgangers. De rijpere jeugd vergiftigen met dergelijke onwaarheden. De jeugd klaar maken tot vijanden van de eenheid. De jeugd opleiden tot stakingsbrekers. (Zie artikel over Groningen, waar ook de jeugd op de scholen zich vrijwillig zou gemeld hebben om te gaan werken op de suikerfabriek, zie de katholieke studentenvereniging Veritas te Utrecht, die aanbood om in de Rotterdamse haven te werken).
Twee lessen op de katholieke school „Don Bosco".
Wij willen er een derde les aan vastknopen.
Dat dergelijke methoden door katholieke geestelijken gevolgd in strijd zijn met hun leer, die de waarheid boven alles stelt. Dat dergelijke methoden, gelukkig, de ogen openen van de katholieke werkers.
Wij leggen deze zaak in de volle openlijkheid voor aan alle katholieke arbeiders en werkers in Nederland. Dat zij hun oordeel er over uitspreken! Wij hebben in onze organisatie katholieke leden bij duizenden en bestuurders bij tientallen. Dat zij hierop een antwoord geven. Dat zij aan de nog niet bij ons georganiseerde katholieke werkers er op wijzen, dat hun plaats bij ons is, in de Eenheidsvakcentrale. En niet, wat de vakbeweging betreft, bij de aanhangers van de corporatieve staat!
Een vraag aan de regering: Geeft gij daarvoor subsidies aan de katholieke Lycea, om deze propaganda te laten voeren? Wij geloven het niet!

J. v. T.

Meeting en demonstratie van Overheidspersoneel

OP Zaterdag 17 November j.l. had de afd. Amsterdam der E.V.C. bedrijfsgroep Overheidspersoneel een meeting belegd op het Amstelveld, waarna een demonstratie door de stad werd gehouden.

De meeting, welke door ongeveer 4000 personen, waaronder gemeente-, P.T.T.- en spoorwegpersoneel, werd bezocht, werd geopend door den heer Louwinger, voorzitter der afdeling.
Deze deelde mede, dat op de herhaalde moties en brieven aan de regering tot heden geen antwoord was ontvangen. Wel kan men steeds weer allerlei beloften en toezeggingen bij geruchte in de pers vernemen, maar concreet is nog niets bereikt. „Wij kunnen daar geen genoegen meer mee nemen en het is niet voldoende te demonstreren, maar het zal nodig zijn straks de daadwerkelijke strijd te gaan voeren", aldus spr. Vervolgens sprak de secr. de heer Stoopendaal. Hij deelde mede, dat een manifest in massa-oplaag aan de Amsterdamse bevolking was uitgereikt, waarin de grieven van het overheidspersoneel ter algemene kennis werd gebracht. In dienst der gemeente Amsterdam kan het nog voorkomen, dat een volwaardig arbeider in 1945 met f 25.44 naar huis gaat. In de ziekenhuizen wordt nog 54 uur per week gewerkt en het is dan ook geen wonder, zegt spr., dat verplegend personeel, onder deze voorwaarden niet kan worden gevonden en de bedden leeg moeten blijven, terwijl honderden op opname liggen te wachten.
De stijging van de kosten van het levensonderhoud maakt het noodzakelijk de lonen van 1945 met 25% te verhogen.
Sprekende over de erkenning der E.V.C. zeide St.: „Wij zijn in ieder geval een organisatie, die op democratische wijze is tot stand gebracht en dat kan noch van de gemeenteraad noch van de regering gezegd worden." Verder kwam spr. op voor het stakingsrecht óók voor overheidspersoneel.
De heer Kluyver, bestuurder der B.N. P.T.T., hierna het woord voerend, deelde mede, dat het P.T.T.-personeel tot de slechtst betaalden behoren. Hij wees op een artikel in „Vrij Nederland", waarin men de moed had loonsverlaging voor het P.T.T.-personeel te bepleiten. „Er zijn ons talrijke gevallen bekend, zegt spr., van bonnenverkoop door P.T.T.-gezinnen, omdat men het levensmiddelenpakket niet kon bekostigen.
Spr. bepleitte een samengaan van Rijks-, gemeente- en het personeel in de particuliere bedrijven in een grote actie voor lotsverbetering opdat eindelijk de beiofte: „bestaanszekerheid van de wieg tot het graf" wordt ingelost.
Hierna werd de demonstratie geformeerd. Een lange stoet, waarin een zeer groot deel geuniformeerde tram-, spoor- en postmannen voorop liep, en waarin tal van leuzen werden meegedragen, trok door de gehele binnenstad naar het Beursplein, alwaar de demonstratie door den heer Stoopendaal met een kort woord werd ontbonden. Het geheel verliep zeer ordelijk en vlot. Rest ons nog te vermelden, dat bijna het gehele trampersoneel verstek moest laten gaan, omdat sedert kort de tram op Zaterdagmiddag weer is gaan rijden.

A. v. R.

Openbare vergadering te Breda

Donderdag 8 November hield onze afdeling een openbare vergadering. Ondanks het slechte weer, was de opkomst bevredigend. Met veel aandacht werd de toespraak van secretaris Koenen gevolgd, waarna een vertrouwensman van de arbeiders, werkzaam bij de D.U.W., een korte uiteenzetting gaf van de onbevredigende gang van zaken, bij deze instelling. Door actie van de E.V.C. werden weliswaar enige verbeteringen verkregen, maar de toestand laat toch nog veel te wensen over. Vervolgens beantwoordde Koenen de gestelde vragen, waarna de vergadering door den voorzitter werd gesloten, met een opwekking, lid te worden van de E.V.C.
Het was een alleszins geslaagde vergadering en de aanwezigen zullen ongetwijfeld een beter inzicht hebben verkregen in de doeleinden van onze vakbond. Het ligt in de bedoeling in de loop van de volgende maand opnieuw een dergelijke bijeenkomst te organiseren, waaromtrent spoedig nadere bijzonderheden volgen. Laten we zorgen, dat dan de zaal te klein is.

PROPAGANDA

Willen de leden aan het plaatselijk secretariaat, Tramsingel 85 A, opgave doen van personen uit hun omgeving of bedrijf (naam en adres s.v.p. duidelijk vermelden), die in aanmerking komen voor het lidmaatschap van de E.V.C.?
Er zal dan gezorgd worden, dat „Werkend Nederland" aan deze adressen enige malen wordt toegezonden, opdat men met het werk van de E.V.C. kan kennismaken. Hierop kunnen we dan huisbezoek laten volgen.
Wanneer ieder lid voor het einde van het jaar minstens één nieuw lid aanwerft, kunnen wij het nieuwe jaar met een verdubbeld ledenaantal beginnen. Laten we ons dit voorlopig allemaal ten doel stellen. Werkt allen mee aan uitbreiding van de E.V.C.!!!

C. de R.

DE PLATTELANDERS MELDEN ZICH!
Nadat kort geleden in de gemeente Vries (Drenthe) een afdeling van de E.V.C. met 70 leden is opgericht, ontvangen wij heden bericht, dat in het dorpje Zeyerveld, in de omgeving van Vries, een afdeling van 35 leden is opgericht. Eveneens kregen wij bericht van de oprichting van een afd. te Boertange en Zwartemeer.
Bravo makkers. Ook de werkers van het platteland treden overal toe tot de E.V.C.

BRAVO, BORNE
De afdeling Borne heeft haar 300ste lid ingeschreven! In Mei telde deze afdeling 62 leden. Zo werkt de E.V.C. op het platteland.
Bravo, Borne!

Persconferentie „Transport"

Op Vrijdag 16 Nov. heeft de Afd. Transport van de E.V.C. een persconferentie gehouden in het gebouw Westeinde 3 te Amsterdam. Afd. Transport meende dat het zeer noodzakelijk was, dat de pers ingelicht diende te worden over verschillende kwesties, die gaande zijn. O.a. Binnenbeurtvaart, Vlotters, de komende nieuwe arbeidsovereenkomsten van de Havenarbeiders en Veemarbeiders, goederenvervoer langs de weg en Kolenwerkers. De inleider schetste de verhoudingen te Amsterdam. Wij geven een klein overzicht ter verduidelijking. In de haven van Amsterdam en Rotterdam is het zo, dat resp. 2117 en 4000 arbeiders in de E.V.C. georganiseerd zijn.

In de binnenscheepvaart 620 leden te Amsterdam. Het vervoer per as en diverse andere bedrijven komen aan het aantal van 4108 leden transportarbeiders. In Rotterdam is dat totaal aantal 6000. Voor het gehele land is het aantal leden transportarbeiders 13.127. Trots de aandrang welke door de bestuurders van de Transport is uitgeoefend op de diverse werkgevers-organisaties en Rijksbemiddelaars is de Afd. Transport van de E.V.C. bij geen enkele bespreking aanwezig geweest om mede te spreken in de te nemen besluiten voor nieuwe loon- en arbeidsvoorwaarden.

Duidelijk heeft de inleider, de heer J. Kuil, doen uitkomen dat deze niet erkenning tot gevolg kan hebben, dat vele conflicten in de toekomst hierdoor zullen ontstaan. Bij de Binnenbeurtvaart is dit duidelijk tot uitdrukking gekomen, daar deze groep van arbeiders reeds op Maandag 5 Nov. j.l. in staking wilde gaan.
De E.V.C. afd. Transport heeft deze staking uit kunnen stellen door alsnog onderhandelingen met de Rijksbemiddelaars aan te vragen.
De heer Mr. Planten te Den Haag wist echter mede te delen op Dinsdag 13 Nov. dat de besprekingen nog niet gaande waren en de uitslag dus niet bekend kon worden gemaakt.
De bestuurder van de E.V.C. drong hierop op spoed aan, daar anders de E.V.C. geen verantwoording meer kon nemen in het conflict dat uit zou breken op de door de arbeiders gestelde datum van 19 Nov.
Ook met de kwestie Vlotters, welke gesteld werd op deze bespreking te Den Haag, toont het Bureau Rijksbemiddelaars tijd te hebben.
Deze groep loopt door de uitstelling van het College reeds 4 weken zonder uitkering. Alsnog werd door de E.V.C. Transport aan de persvertegenwoordigers verzocht aandacht te willen schenken aan de verlangens van de arbeiders: dat de E.V.C. erkend wenst te worden in de diverse besprekingen welke in de toekomst gehouden zullen worden. Erkenning van verschillende lichamen ingesteld door de regering, moeten worden erkend door de arbeiders. De arbeiders, georganiseerd in de E.V.C., vragen hetzelfde recht!

HET WEKELIJKS ZEGELTJE
In de week van 28 November tot en met 1 December moet het zegeltje in vakje 48 worden geplakt.

Aankoopfonds voor Grafische arbeiders

ZATERDAG 10 November j.l. hield de Grafische bedrijfsgroep een bedrijfsbesturenvergadering, waarin naast het uitwisselen van gedachten over totstandkoming en werkwijze der onderscheiden bedrijfscommissies, in hoofdzaak gesproken werd over de onmogelijkheid, de thans ter beschikking komende vergunningen voor schoeisel en kleding te betalen.

ze door onzen voorzitter gehouden voordracht, betreft een voor de grafische arbeiders te stichten fonds, ter verstrekking van gelden voor aankoop van de hierboven bedoelde goederen, vond na aanvulling door verschillende discussanten, van allen de volle instemming.

Dit fonds zal gevormd moeten worden door storting van een bedrag in eens of door de werkgevers desnoods in gedeelten, progressief naar het aantal in hun dienst staande arbeiders.

In dit fonds zullen ook de werknemers wekelijks een vast te stellen bedrag moeten storten en zullen zij op vertoon van de hen door de distributie verstrekte bonnen, het voor hun aankoop benodigde bedrag kunnen opnemen.

Maar horen wij daar zeggen en dit was in de bovenbedoelde discussie een der aanvullingen, „wij kunnen van dat wat wij thans ontvangen geen cent missen."

Neen, zo is het inderdaad, maar de grafische werkers, die zo als de grafische arbeiders zelf kunnen constateren, na de lange tijd van stilstand in zaken, thans goede zaken doen, zullen op het huidige salaris een duurtetoeslag moeten verstrekken, te storten in dat fonds en vast te stellen door het college van Rijksbemiddelaars, waardoor de schuld van ieder der arbeiders wordt afbetaald.

Ook door de aanverwant-grafische werkgevers zullen hierbij geen blijvende bezwaren behoeven te worden opgeworpen, want bij de 50% verhoging op de papierprijzen van 1 September j.l. en de door ons uit betrouwbare bron over de aanstaande papierleveranties uit Zweden verkregen inlichtingen, zullen ook zij in staat zijn hieraan hun medewerking te verlenen.

Daarnaast hebben wij de overtuiging dat dit niet alleen voor de grafische-, maar ook voor de gehele Nederlandse arbeidersgemeenschap een juiste oplossing zal kunnen zijn.

Allen zijn het er over eens, dat er iets zal moeten gebeuren om uit deze impasse te geraken.

Het N.V.V. is van mening, dat met een loonsverhoging verbetering is aan te brengen, maar dit is met een paar gulden loonsverhoging niet op te lossen en hier ligt o.i. een taak voor de regering om desnoods dwingende voorschriften uit te vaardigen.

Dit zal voor velen een geruststellende oplossing zijn, een oplossing echter, die enige tijd nodig zal hebben om vaste vorm te krijgen. Daarom dienen de bedrijfsarbeiders er bij hun werkgevers op aan te dringen, dat zij op enigerlei wijze een bedrag in eens uitgekeerd krijgen waaruit de directe nood kan worden bestreden.

Bespreek dit thans reeds met uw collega's.

Het initiatief gaat uit van de E.V.C., maar, en hier ligt het bewijs dat wij de E.V.C. niet zien als doel, maar als middel tot grotere eenheid in het belang van de gehele Nederlandse arbeidende bevolking te geraken, met ons verkeren de anders georganiseerde arbeiders in dezelfde moeilijkheden en gezamenlijk moet hier een oplossing gevonden worden. Wij menen, dat bovenbedoeld voorstel deze oplossing brengt!

v. B.

Kwestie puinruimers

In het artikel in W.N. van 5 November over de actie bij de D.U.W. werd kritiek gebracht op de houding van de puinruimers in Amsterdam. Deze kritiek moet echter worden herroepen.

Het doorwerken van deze mensen was toe te schrijven aan het feit, dat op Woensdag 24 October iemand van de stakingsleiding, op een algemene bijeenkomst van de puinruimers zou spreken over de noodzakelijkheid van solidariteitstaking van alle arbeiders werkzaam bij de D.U.W.

Daar deze kameraad echter, voor de staking plotseling naar Castricum moest, was er niemand van de stakingsleiding op deze belangrijke bijeenkomst aanwezig.

Was het ons mogelijk geweest in de paar dagen van de actie, alsnog een bijeenkomst uit te schrijven, dan waren wij er van overtuigd geweest, dat deze kameraden zonder uitzondering aan onze strijd hadden deelgenomen.

In het verloop van dit conflict kwamen duidelijk de fouten die van beide kanten gemaakt zijn aan het licht, en moeten wij er zorg voor dragen dat deze zich in de toekomst niet zullen herhalen.

De puinruimers zijn inmiddels op de vertrouwensmannen vergadering volkomen gerehabiliteerd.

R. SMID

Afd. Amsterdam der E.V.C.

Een verzoek

In de week van 24 tot 29 December zal geen contributie worden opgehaald.

De leden worden verzocht, de contributie voor de week, aanvangende 24 Dec. vooruit te voldoen, teneinde het de administratie mogelijk te maken, de werkzaamheden voor het invoeren van de nieuwe contributieboekjes voor het jaar 1946 goed te doen verlopen.

Achterstand in de contributiebetaling worde zoveel mogelijk vermeden en vooruitbetalingen over de week, aanvangende 31 December — wat de eerste betalingsweek is voor 1946 — en verdere weken kan niet worden toegestaan. Ieder zorge er dus voor, dat de contributie tot en met de 52e week, aanvangende 24 December, uiterlijk in de week, aanvangende 17 December, is voldaan.

De Penningmeester

HOENSBROEK

Op 11 November overleed ons medelid Pierre v. d. Linden. Hij ruste in vrede.

Afd. Hoensbroek
Bedrijfsgroep Bouwvak.

Korte staking in de binnenbeurtvaart

Op 19 Nov. is het tot een kort conflict gekomen in de binnenbeurtvaart. Reeds werd aan de Rijksbemiddelaars en de pers mededeling gedaan, dat er grote ontstemming heerste over het te lang uitblijven van de beslissingen die genomen diende te worden door het College van Rijksbemiddelaars in zake de verhoging van de lonen en verbeteringen van de arbeidsvoorwaarden. De arbeiders van de binnenbeurtvaart, besloten af te wachten tot 10 Nov., op een vergadering welke gehouden was op 11 Nov. j.l.; wanneer geen beslissing was genomen ging het bedrijf stil.

Trots de aanmaning aan de Rijksbemiddelaars tot spoed in deze zaak te komen, hadden de heren de tijd. Thans werd door de E.V.C. afd. Transport, een schriftelijke verklaring van de werkgevers gevraagd, waarin zij verklaren accoord te gaan met ingang van 19 Nov. de verhoogde lonen te betalen en de arbeid te verkorten, zoals werd voorgesteld aan het College van Rijksbemiddelaars.

Dit werd door de werkgevers grotendeels dan ook gedaan en de anderen, welke van hun kantoren nog geen bericht hadden (dus de agenten), zegden toe, vanaf 19 Nov. het loon te betalen, dat was gesteld. Direct daarop gaf de heer Kuil dan ook opdracht aan de mannen van de binnenbeurtvaart het werk wederom te hervatten, daar de E.V.C. geen staking om het staken wil.

Wanneer de patroons in de vervolge eens meer tot het besluit konden komen, zonder de Rijksbemiddelaars beslissingen te nemen, zou het in de toekomst zo zijn, dat vele conflicten, waaraan de heren Rijksbemiddelaars veelal schuld hebben, sneller worden opgelost.

JK.

INGEZONDEN

Uit het Wilhelminagasthuis

Geachte Redactie,

Met groeiende belangstelling lees ik iedere week uw orgaan „Werkend Nederland" en de successen, welke door uw vereniging zijn behaald. Daarom wil ik mij tot U wenden, om te vragen, welke resutlaten er zijn behaald in de strijd voor betere arbeidsvoorwaarden voor het verplegend personeel.

Gaarne wil ik u enige toestanden mededelen, die ik met eigen ogen zo dagelijks om mij heen zie.

Personeel, dat negen uur achter elkaar op de been is, loopt op schoenen welke vol gaten zitten en er is zelfs een broeder, die op pantoffels loopt en 's morgens en 's avonds 80 minuten naar huis moet lopen op klompen. Deze klompen zijn door de directie verstrekt toen desbetreffende broeder kwam vragen of hij niet in aanmerking kon komen voor schoenen.

De lonen, die hier „heersen" zijn zo schrikwekkend, dat het mij telkens weer verbaast, dat er nog meisjes zijn te vinden, die voor zo'n hongerloontje willen werken.

Zusters, die pag beginnen, verdienen pl.m. 20 gulden per maand en eindigen hun leertijd na drie jaar met pl.m. 32 gulden per maand.

Zij doen na zes weken opleiding gewoon dienst op zaal en verrichten het werk van een gediplomeerde verpleegster met de volle verantwoordelijkheid, die deze draagt.

Deze toestanden zullen u niet geheel onbekend zijn, maar wanneer komt daar nu eens een einde aan?

Er is dringend personeel nodig, vele bedden staan leeg en nog meer zieken wachten op opname.

Doch er zal geen verbetering in dez toestand komen, wanneer de arbeidsvoorwaarden voor het verplegend personeel niet beter worden.

Hopende, dat u zich voor deze toestanden wilt interesseren en er spoedig verbetering in zult trachten te brengen, teken ik, hoogachtend,

H. L.

NOORDWOLDE

In de staking der rietbewerkers is nog geen verandering gekomen, de stakers houden vol, in de overtuiging, dat de overwinning in 't zicht is.

Onze afd. Landarbeiders der E.V.C. is stevig aan het werk om het ledental op te voeren, en met succes. In enkele weken tijd hebben ze het ledental opgevoerd tot 126 en het laat zich aanzien, dat de 150 leden spoedig zullen zijn bereikt.

JOH. MOOIJ

Algemene ledenvergadering Breda

Alle leden worden uitgenodigd voor een algemene ledenvergadering op Donderdag 29 Nov. a.s., des avonds om 7.30 uur in gebouw „Ons Huis", Karnemelkstraat, ingang Waterstraat (benedenzaal).

Agenda: 1. Opening. 2. Verslag werkzaamheden. 3. Ingekomen stukken. 4. Bespreking „voorlopige richtlijnen voor de organisatie". 5. Bestuursaanvullingen en wijzigingen. 6. Volgens openbare vergadering. 7. Propaganda. 8. Rondvraag. 9. Sluiting.

Zoals uit het bovenstaande blijkt betreft het hier een uiterst belangrijke vergadering, welke van zeer groot belang zal zijn voor de verdere ontwikkeling van onze afdeling. Wij spreken dan ook de stellige verwachting uit, dat alle leden zonder uitzondering aanwezig zullen zijn, waarbij men er rekening mede gelieve te houden, dat dit bericht geldt als convocatie.

J. v. D.

PERSONEEL K.N.S.M.

Door de leden bij de K.N.S.M. is Maandag 8 October 1945 in gebouw „Frascati" een huishoudelijke vergadering gehouden, welke, ondanks het feit dat zeer velen door avond- en nachtwerk plotseling verhinderd waren, uitstekend was bezocht.

Na een openingswoord van den voorlopig voorzitter Faber, waarin deze een overzicht gaf van het tot nu toe verrichte werk en van de zeer bevredigende groei van het ledental, werd overgegaan tot de verkiezing van het definitieve bestuur. Dit bestaat thans uit:

H. Hijlkema (stuwadoorsbedrijf) 1e voorzitter; F. D. van Nes (werkplaatsen) 2e voorz.; A. G. Kiljan (kantoor N.R.M.) Baetostraat 4 II, 1e secretaris; A. van Dijk (stuwadoorsbedrijf) 2e secr.; C. M. Faber (kantoor K.N.S.M.) 1e penningm.; H. C. Reyenga (stuwadoorsbedrijf) 2e penningm.; M. Walraven (walploeg) bestuurslid.

Vervolgens hield Raamsdonk, bestuurslid Bedr. gr. Bouwvakken, een met grote aandacht gevolgde toespraak over de grondbeginselen der E.V.C., waarin spr. met treffende bewoordingen de noodzakelijkheid van eenheid in de organisering der werknemers schetste en aantoonde dat de wil hiertoe onder vrijwel alle werkenden leeft.

Bij de rondvraag werden levendig en in opbouwende geest verschillende wensen en bezwaren, welke bij het personeel bestaan, besproken.

Vermelding verdient nog dat, ondanks de grote moeilijkheden in dit gedurende lange jaren vrijwel dode bedrijf, het ledental bij de K.N.S.M. thans de 400 reeds ruim is gepasseerd.

GERARD H. BOSMA, Secr.

De EENHEIDSVAKCENTRALE te HILVERSUM roept sollicitanten op voor de betrekking van INCASSEERDER. Sollicitanten moeten over enige administratieve ervaring beschikken. Brieven te richten aan de Eenheidsvakcentrale, 's-Gravelandseweg 12, Hilversum.

ONTVANGEN STEUNGELDEN

VOOR STAKERS

Den Haag afd. Bouwvak	f 128.—
Den Haag afd. Bouwvak	f 57.—
E.V.C. Dordrecht	f 10.85
HILVERSUM	
Districtsconf. West-Nederland ..	f 112.55
NOORDWOLDE	
E.V.C. Medemblik	f 159.25

DELFT

VERANTWOORDING STEUNACTIE D.U.W.

Voor de 1e week van Maandag 29 Oct. tot 3 Nov. zijn binnen gekomen de volgende lijsten en bedragen:

Lijst No. 1 f 6.55; 2 f 17.35; 3 f 10.22½; 4 f 14.75; 5 f 8.40; 7 f 14.25; 8 f 5.25; 9 f 17.50; 10 f 8.25; 12 f 20.40; 13 f 8.75; Totaal 131.67½. — Collecte Verg. Stads Doelen f 41.73. — Ledenlijst f 118.17½. Overheid f 25.15. — Totaal f 316.73.

Voor de 2e week van 3 Nov. tot 10 Nov. werden onderstaande lijsten ontvangen: Lijst No. 1 f 6.50; 2 f 17.35; 3 f 8.80; 5 f 5.75; 6 f 8.30; 7 f 7.80; blanco 8; 9 f 4.80; 10 f 7.75; 11 f 5.00; 12 f 3.50; 13 f 10.22½; 14 f 12.23; 15 f 5.10; 16 f 6.35; 17 f 4.40; 18 f 7.45; 19 f 8.50; 20 f 6.75; 23 f 7.75; 26 f 6.75; 28 f 3.30; 29 f 9.50; 30 f 1.25; 31 f 8.55; 32 f 8.00; Totaal f 182.15. — Div. f 12.00. — Totaal f 194.15.

A. G. RIJGENBA, secr.

AMSTERDAM

Door een noodlottig ongeval kwam om het leven ons lid, de heer W. Mulder. Hij ruste in vrede.

Het personeel van de Kon. Zwavelzuurfabriek v.h. Ketjen.

EENHEIDSVAKCENTRALE AFDELING AMSTERDAM

ZATERDAG 5, ZONDAG 6, MAANDAG 7, DINSDAG 8, DONDERDAG 10 en VRIJDAG 11 JANUARI 1946

iedere avond 8 uur en Zondag 6 Jan. (ook 's middags 2 uur)

in het theater „CULTURA", Tolstraat 160

DE GROTE FEESTREVUE

„WERKEND NEDERLAND TREEDT AAN"

door het ensemble LOTTE en ALEX WINS

Medespelenden: MARION BREENS, LOTTE WINS, BERT BURGDORFFER, CHARLES HAMILTON, J. VAN MIDDELBURG, ADRI VAN OORSCHOT, ALEX WINS e.a.

Regie: ANTON BURGDORFFER.
Muzikale leiding: JUSTUS JESAYES.
Techn. leiding: C. MALTA.

Nieuwe décors uit de ateliers van D. M. SCHAKEL.

Kaarten à f 1.50 verkrijgbaar van Maandag 17 December a.s. af, bij onderstaande adressen:

E.V.C. Afd. Amsterdam, Hemonylaan 27.
Bedrijfsgroep „Overheid", Kloveniersburgwal 139.
Bedrijfsgroep P.T.T., Prinsengracht 770—772.
Bedrijfsgroep Metaal, Nieuw Keizersgracht 61
en aan de cassa van het theater „Cultura".